

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

ИЗВАДКА
от Доклад за второ гласуване

По Законопроект корпоративното подоходно облагане, № 602-01-68,
внесен от Министерски съвет на 31.07.2006 г.

ОТНОСНО: Текстове приети съгласно чл. 71, ал. 1 от ПОДНС
на пленарно заседание, проведено на 13 октомври 2006 г.

Данъчен период

Чл. 21. (1) Данъчният период за определяне на корпоративния данък е календарната година, освен когато е предвидено друго в този закон.

(2) За новоучредените данъчно задължени лица данъчният период обхваща периода от датата на учредяването им до края на годината, освен когато е предвидено друго в този закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 21.

Глава шеста

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ

Комисията подкрепя наименованието на глава шеста.

Определяне на данъчния финансов резултат

Чл. 22. Данъчният финансов резултат се определя, като счетоводният финансов резултат се преобразува по ред и начин, определен в тази част, със:

1. данъчните постоянни разлики;
2. данъчните временни разлики;
3. сумите, предвидени в тази част.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 22.

Данъчни постоянни разлики и преобразуване на счетоводния финансов резултат с тях

Чл. 23. (1) Данъчни постоянни разлики са счетоводни приходи или разходи, които не са признати за данъчни цели.

(2) За целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато в този закон е посочено, че:

1. разход (загуба) не е признат за данъчни цели, с този разход (загуба) се увеличава счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода (загубата) и не се преобразуват счетоводните финансови резултати през следващите години;

2. приход (печалба) не е признат за данъчни цели, с този приход (печалба) се намалява счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на прихода (печалбата) и не се преобразуват счетоводните финансови резултати през следващите години.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 23.

Данъчни временни разлики и преобразуване на счетоводния финансов резултат с тях

Чл. 24. (1) Данъчни временни разлики възникват, когато приходи или разходи са признати за данъчни цели в година, различна от годината на счетоводното им отчитане.

(2) Данъчна временна разлика е:

1. разход, непризнат за данъчни цели в годината на счетоводното му отчитане, който ще бъде признат през следващи години, когато настъпят условията за признаване съгласно тази част;

2. приход, непризнат за данъчни цели в годината на счетоводното му отчитане, който ще бъде признат през следващи години, когато настъпят условията за признаване съгласно тази част.

(3) Данъчни временни разлики възникват и в други случаи, когато е посочено в тази част.

(4) За целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато в този закон е посочено, че:

1. разход (загуба), който не е признат за данъчни цели в годината на счетоводното отчитане и ще бъде признат през следващи години при настъпване на условието за признаване съгласно тази част, с разхода (загубата) се:

а) увеличава счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода (загубата) - възникване на данъчна временна разлика;

б) намалява счетоводният финансов резултат в годината на настъпване на условието за признаване съгласно тази част - обратно проявление на данъчна временна разлика;

2. приход (печалба), който не е признат за данъчни цели в годината на счетоводното отчитане и ще бъде признат през следващи години при настъпване на условието за признаване съгласно тази част, с прихода (печалбата) се:

а) намалява счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на прихода (печалбата) - възникване на данъчна временна разлика;

б) увеличава счетоводният финансов резултат в годината на настъпване на условието за признаване съгласно тази част - обратно проявление на данъчна временна разлика.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 24, като предлага:

Алинея 3 се изменя така:

„(3) Данъчни временни разлики възникват и в случаите на преобразуване на дружества и кооперации по реда на Глава 19.“

Данъчно признати приходи и разходи

Чл. 25. За целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато в този закон е посочено, че приход (разход) или печалба (загуба) е признат за данъчни цели в годината на счетоводното му отчитане, с него не се преобразува счетоводният финансов резултат за текущата или следващи години.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 25.

Глава седма

ДАНЪЧНИ ПОСТОЯННИ РАЗЛИКИ

Комисията подкрепя наименованието на глава седма.

Непризнати разходи за данъчни цели

Чл. 26. Не се признават за данъчни цели следните счетоводни разходи:

1. разходи, несвързани с дейността;

2. разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон;

3. разход за начислен данък или ползван данъчен кредит по реда на Закона за данъка върху добавената стойност, когато разходът от стопанската операция, с която е свързан данъкът върху добавената стойност, не е признат за данъчни цели;

4. разход за начислен данък върху добавената стойност, включително от органа по приходите, във връзка с извършена доставка, с изключение на начислен данък по повод deregистрация по Закона за данъка върху добавената стойност. Изречение първо се прилага и в случаите на злоупотреби;

5. разходи, отчетени по повод на вземане, възникнало в резултат на начислен данък или ползван данъчен кредит по т. 3 и 4;

6. разходи за начислени глоби, конфискации и други санкции за нарушаване на нормативни актове, лихвите за просрочие на публични държавни или общински задължения;

7. разходи за дарения извън посочените в чл. 31;

8. разходи за данък, който подлежи на удържане при източника и е за сметка на платеща на дохода;

9. разходи за работна заплата в търговските дружества с над 50 на сто държавно или общинско участие, превишаващи определените с нормативни актове средства.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 26, като предлага:

1. В точка 4 след думата „стойност“ да се добави „от доставчик“; и думите „на злоупотреби“ да се заменят с „по чл. 177 от Закона за данък върху добавената стойност“.

2. В точка 5 преди думата „разходи“ да се добави „последващите“.

Непризнати приходи за данъчни цели

Чл. 27. (1) Не се признават за данъчни цели следните счетоводни приходи:

1. приходи в резултат на разпределение на дивиденди от местни юридически лица;

2. приходи, възникнали по повод на непризнати за данъчни цели разходи по чл. 26, до размера на непризнатите разходи;

3. приходи от лихви върху надвнесени публични задължения, изплатени от държавните или общинските органи.

(2) Алинея 1, т. 1 не се прилага за начислени приходи в резултат на разпределение на дивиденди от лицензирани дружества със специална инвестиционна цел по Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, както и при скрито разпределение на печалба.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 27, като предлага:

Точка 3 се изменя така:

„3. приходи от лихви върху недължимо внесени или събрани публични задължения, както и върху невъзстановен в срок данък върху добавената стойност, начислени от държавните или общинските органи.“

Непризнати разходи от липси и брак

Чл. 28. (1) Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи от липси на дълготрайни и краткотрайни активи с изключение на произтичащите от непреодолима сила.

(2) Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи от липси и брак на материални запаси.

(3) Алинея 2 не се прилага, когато разходите се дължат на:

1. непреодолима сила;

2. технологичен брак или промяна на физико-химичните свойства, установени с нормативен акт или с фирмени стандарти, когато не е налице нормативен акт и в обичайните за съответната дейност размери;

3. изтичане срока на годност съгласно нормативен акт или фирмени стандарти, когато не е налице нормативен акт и в обичайните за съответната дейност размери;

4. липси на стоки до 0,25 на сто от размера на нетните приходи от продажби, произтичащи от търговска дейност в обекти с над 100 кв. м нетна търговска площ, и когато клиентите имат пряк физически достъп до предлаганите стоки.

(4) Не се признава за данъчни цели разходът за данък върху добавената стойност при липси и брак на активи, непризнати по реда на ал. 1 - 3.

(5) Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи, отчетени по повод на вземане, възникнало в резултат на липси и брак на активи, непризнати по реда на ал. 1 - 4.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 28, като предлага:

1. Точка 4 да отпадне;

2. Алинея 4 да се измени така:

„(4) Не се признава за данъчни цели разходът за данък по чл. 79, ал. 3 от Закона за данък върху добавената стойност на активи, непризнати по реда на ал. 1 - 3.“

2. В ал. 5 думата „счетоводните“ се заменя „последващите счетоводни“.

Непризнати приходи, възникнали по повод на липси и брак

Чл. 29. Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи, възникнали по повод на липси и брак на активи или вземане, свързано с тях, до размера на непризнатите разходи по чл. 28.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 29.

Разпределение на неразпределяемите разходи на юридически лица с нестопанска цел

Чл. 30. (1) Счетоводно отчетените неразпределяеми разходи, съответстващи на дейността, подлежаща на облагане с корпоративен данък, на юридически лица с нестопанска цел, не се признават за данъчни цели.

(2) За данъчни цели се признава частта от неразпределяемите разходи, определена, като общият размер на неразпределяемите разходи се умножи по съотношението между приходите от дейността, подлежаща на облагане с корпоративен данък, и всички приходи на юридическото лице с нестопанска цел.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 30.

Разходи за дарения

Чл. 31. (1) За данъчни цели се признават счетоводни разходи за дарения в общ размер до 10 на сто от положителния счетоводен финансов резултат (счетоводната печалба), когато разходите за дарение са направени в полза на:

1. здравни и лечебни заведения в Република България;
2. Агенцията за социално подпомагане и фонд "Социално подпомагане" към министъра на труда и социалната политика, както и на специализирани институции за предоставяне на социални услуги съгласно Закона за социално подпомагане;
3. специализирани институции за деца съгласно Закона за закрила на детето;
4. детски ясли, детски градини, училища, висши училища или академии, включително за учредяване и предоставяне на стипендии за обучение на ученици и студенти;
5. бюджетни предприятия по смисъла на Закона за счетоводството;
6. регистрирани в страната вероизповедания;
7. специализирани предприятия или кооперации на хора с увреждания, както и Агенцията за хората с увреждания и национално представителните организации на и за хората с увреждания;
8. културни институти или за целите на културния, образователния или научния обмен по спогодбите, по които Република България е страна;
9. организации със социална, научноизследователска, природозащитна, здравна, образователна, спортна или благотворителна дейност, създадени със закон, и юридически лица с нестопанска цел, регистрирани за осъществяване на общественополезна дейност, с изключение на организации, подпомагачи културата по смисъла на Закона за меценатството;
10. фонд "Енергийна ефективност".

(2) За данъчни цели се признават счетоводни разходи за дарения в размер до 50 на сто от счетоводната печалба, когато разходите за дарения са направени в полза на център "Фонд за лечение на деца".

(3) За данъчни цели се признава безвъзмездно предоставената помощ при условията и по реда на Закона за меценатството в размер до 15 на сто от счетоводната печалба.

(4) За данъчни цели се признават разходите за дарения на компютри и периферни устройства за тях, които са произведени до две години преди датата на дарението, направени в полза на български училища, включително висши училища.

(5) Общият размер на разходите за дарения, признати за данъчни цели по ал. 1 - 4, не може да превишава 65 на сто от счетоводната печалба.

(6) Не се признава за данъчни цели целият разход за дарение, когато с дарението се облагодетелстват пряко или косвено ръководителите, които го отпускат, или тези, които се разпореждат с него, или са налице доказателства, че предметът на дарението не е получен.

Разходи за учредяване на данъчно задължено лице

Чл. 32. (1) Счетоводните разходи за учредяване на юридическо лице не се признават за данъчни цели при данъчно задължените лица - учредители. Непризнатите разходи се признават за данъчни цели при определяне на данъчния финансов резултат на новоучреденото юридическо лице в годината на възникването му.

(2) Разходите по ал. 1 се признават за данъчни цели при учредителите, когато настъпят обстоятелства, определящи, че ново юридическо лице няма да възникне. Разходите се признават в годината на настъпване на обстоятелствата, ако са спазени изискванията на този закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 32.

Разходи за пътуване и престой на физически лица

Чл. 33. Счетоводните разходи за пътуване и престой на физически лица, които са в трудови правоотношения с данъчно задълженото лице или са наети от него по извънтрудови правоотношения, се признават за данъчни цели, когато пътуването и престоят са извършени във връзка с дейността на данъчно задълженото лице.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 33.

Глава осма

ДАНЪЧНИ ВРЕМЕННИ РАЗЛИКИ

Комисията подкрепя наименованието на глава осма.

Непризнаване на приходи и разходи от последващи оценки (преоценки и обезценки)

Чл. 34. (1) Приходите и разходите от последващи оценки на активи и пасиви не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

(2) Алинея 1 не се прилага по отношение на счетоводни приходи и разходи от последващи оценки на парични позиции в чуждестранна валута по централния курс на Българската народна банка.

(3) Алинея 1 не се прилага по отношение на счетоводни приходи и разходи от последващи оценки на биологични активи и селскостопанска (земяделска) продукция.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 34, като предлага алинея 3 да отпадне.

Признаване на приходи и разходи от последващи оценки (преоценки и обезценки)

Чл. 35. (1) Непризнатите за данъчни цели приходи и разходи от последващи оценки по реда на чл. 34 се признават за данъчни цели в годината на отписване на съответния актив или пасив.

(2) Когато стойността на отписаните през текущата година материални запаси от конкретен вид превишава стойността на материалните запаси от този вид към 31 декември на предходната година, непризнатите приходи и разходи по чл. 34 за този вид материални запаси през предходни години се признават за данъчни цели през текущата година.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат в случаите на липси и брак на активи, които не са признати за данъчни цели по реда на чл. 28.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 35.

Признаване на приходи и разходи от последващи оценки на вземания

Чл. 36. Непризнатите за данъчни цели приходи и разходи от последващи оценки на вземания по реда на чл. 34 се признават за данъчни цели в годината, в която настъпи едно от следните обстоятелства:

1. изтичане на давностния срок за вземането, но не повече от 5 години от момента, в който вземането е станало изискуемо;

2. възмездно прехвърляне на вземането;

3. производството по несъстоятелност на длъжника е прекратено с утвърден оздравителен план, в който се предвижда непълно удовлетворяване на данъчно задълженото лице. Непризнатите приходи и разходи се признават за данъчни цели само по отношение на намалението на вземането;

4. с влязло в сила съдебно решение е постановено, че вземането или част от него е недължимо; непризнатите приходи и разходи се признават за данъчни цели само по отношение на недължимата част от вземането;

5. преди изтичане на давностния срок са погасени по силата на закон.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 36, като предлага:

1. В точка 5 след думата „срок” да се добави „вземанията”;

2. Да се създаде точка 6:

„6. при заличаване на длъжника, когато вземането или част от него е останало неудовлетворено – се признава до размера на неудовлетворената част.”

Провизии за задължения

Чл. 38. (1) Разходите за провизии за задължения не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

(2) Непризнатите разходи за провизии по ал. 1 се признават за данъчни цели в годината на изплащане на задължението, за което е призната провизията, до размера на изплатеното задължение.

(3) Счетоводните приходи, отчетени по повод призната провизия, не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 38, като предлага:

В ал. 2 думата „изплащане” да се замени с „погасяване” и думата „изплатеното” да се замени с „погасеното”.

Провизии, които не са включени в данъчната амортизируема стойност на данъчен амортизируем актив

Чл. 39. (1) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява с погасените задължения, свързани с провизии, които не са включени в данъчната амортизируема стойност на данъчен амортизируем актив съгласно чл. 53, ал. 1.

(2) Счетоводните приходи, отчетени по повод призната провизия, не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 39, като предлага в ал. 1 накрая да се добави второ изречение:

„Намалението по изречение първо се извършва в годината на погасяване на задължението.”

Специфичен ред за признаване на разходи за провизии за задължения при преустановена дейност

Чл. 40. (1) Данъчно задължено лице, което е приложило чл. 38, ал. 1 или чл. 53, ал. 1, и в годината на погасяването на задълженията, за които е начислена непризната за данъчни цели провизия, е преустановило изцяло основната си дейност, не прилага разпоредбите на чл. 38, ал. 2 или чл. 39, ал. 1 и има право на прихващане или възстановяване на надвнесения корпоративен данък, определен по реда на ал. 2

(2) Надвнесеният корпоративен данък се определя като произведение между погасената част от задълженията, за които е начислена непризнатата за данъчни цели провизия, и данъчната ставка на корпоративния данък за годината на погасяване на задълженията. Погасената част на задълженията за целите на изречение първо не може да превишава сбора от данъчните финансови резултати за последните 10 години преди годината на преустановяване на дейността.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 40.

Неизползвани отпуски

Чл. 41. (1) Разходите по натрупващи се неизползвани (компенсируеми) отпуски към 31 декември на текущата година, както и разходите, свързани с тях за задължително обществено и здравно осигуряване, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

(2) Непризнатите разходи по натрупващи се неизползвани (компенсируеми) отпуски по ал. 1 се признават за данъчни цели в годината, през която отпуските реално са изплатени на персонала, до размера на изплатените отпуски.

(3) Непризнатите разходи за задължително обществено и здравно осигуряване по ал. 1 се признават за данъчни цели в годината, през която съответните осигурителни вноски са изплатени, до размера на изплатените осигурителни вноски.

(4) Счетоводните приходи, отчетени по повод задължения по ал. 1, не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 41, като предлага:

В ал. 3 думата „изплатени” да се замени с „внесени” и думата „изплатените” да се замени с „внесените”.

Разходи, представляващи доходи на местни физически лица

Чл. 42. (1) Разходите на данъчно задължени лица, представляващи доходи на местни физически лица по Закона за данъците върху доходите на физическите лица, които не са изплатени към 31 декември на текущата година, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

(2) Алинея 1 не се прилага за разходите, представляващи:

1. основно или допълнително трудово възнаграждение, определено с нормативен акт;
2. доходи на еднолични търговци.

(3) Непризнатите разходи по ал. 1 се признават за данъчни цели в годината, през която доходът е изплатен, до размера на изплатения доход.

(4) Счетоводните приходи, отчетени по повод неизплатени доходи по ал. 1, не се признават за данъчни цели.

Работната група подкрепя текста на вносителя за чл. 42.

Регулиране на слабата капитализация

Чл. 43. (1) Не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им разходите за лихви в размер, определен за текущата година по следната формула:

$НРЛ = РЛ - ПЛ - 0,75 \times ФРПЛ$, където:

НРЛ са непризнатите разходи за лихви;

РЛ са разходите за лихви, определени по реда на ал. 3;

ПЛ е общият размер на приходите от лихви;

ФРПЛ е счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви.

(2) Непризнатите по ал. 1 разходи за лихви се признават за данъчни цели през следващите 5 години до изчерпването им в размер, определен за текущата година по следната формула:

$ПРЛ = 0,75 \times ФРПЛ + ПЛ - РЛ$, където:

ПРЛ са признатите разходи за лихви;

ФРПЛ е счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви;

ПЛ е общият размер на приходите от лихви;

РЛ са разходите за лихви, определени по реда на ал. 3 за текущата година.

(3) Разходите за лихви включват всички финансови (лихвени) разходи, отчетени по финансиране с привлечен капитал. В разходите за лихви не се включват:

1. разходите за лихви по финансов лизинг и банков кредит, освен когато страните по сделката са свързани лица или лизингът, съответно кредитът, е гарантиран или обезпечен от или е отпуснат по нареждане на свързано лице;

2. разходите за наказателни лихви за закъснели плащания и неустойки;

3. разходите за лихви, непризнати за данъчни цели на друго основание в закона.

(4) Когато счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви е отрицателна величина, той не участва при определяне на размера на непризнатите и признатите разходи за лихви по ал. 1 и 2.

(5) По отношение на нововъзникнали непризнати разходи за лихви се прилагат разпоредбите на този член, като се спазва поредността на възникването им.

(6) Алинея 1 не се прилага, когато:

$$\frac{ПК_1 + ПК_2}{2} \leq 3 \times \frac{СК_1 + СК_2}{2}, \text{ където}$$

$ПК_1$ е привлеченият капитал към 1 януари на текущата година;

$ПК_2$ е привлеченият капитал към 31 декември на текущата година;

$СК_1$ е собственият капитал към 1 януари на текущата година;

$СК_2$ е собственият капитал към 31 декември на текущата година.

(7) Разходите за лихви на банките не се регулират по реда на ал. 1 - 6.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 43, като предлага в ал. 7 думата „банките” да се замени с „кредитните институции”.

Глава девета

СУМИ, УЧАСТВАЩИ ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ

Комисията подкрепя наименованието на глава девета.

Ценни книжа, търгувани на регулирани пазари

Чл. 44. Когато разпореждането с акции и търгуеми права на акции на публични дружества, акции и дялове на колективни инвестиционни схеми се извършва на регулиран български пазар на ценни книжа, при определяне на данъчния финансов резултат:

1. счетоводният финансов резултат се намалява с печалбата, определена като положителна разлика между продажната цена и документално доказаната цена на придобиване на тези ценни книжа, и

2. счетоводният финансов резултат се увеличава със загубата, определена като отрицателна разлика между продажната цена и документално доказаната цена на придобиване на тези ценни книжа.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 44.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 45, като предлага следната редакция:

„Резерв от последващи оценки на активи, които не са данъчни амортизируеми активи

Чл. 45. При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със стойността на отписания резерв от последваща оценка (преоценъчен резерв) при отписване на активи, които не са данъчни амортизируеми активи, когато при отписването на резерва не е отчетен счетоводен приход. Увеличението се извършва в годината на отписване на актива. Когато земя се трансформира в инвестиционен имот, увеличението се извършва в годината на отписване на инвестиционния имот.”

Данъчно третиране на задължения

Чл. 46. (1) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със сумата на задълженията на данъчно задълженото лице, произтичащи от суми, които водят до намаляване на данъчния финансов резултат, като увеличението се извършва в годината, в която настъпи едно от следните обстоятелства:

1. задълженията са погасени по давност, но не повече от 5 години от момента, в който задължението е станало изискуемо;

2. производството по несъстоятелност на данъчно задълженото лице е прекратено с утвърден оздравителен план, в който се предвижда непълно удовлетворяване на кредиторите; увеличението се извършва с размера на намалението на задължението;

3. с влязло в сила съдебно решение е постановено, че задължението или част от него е недължимо;

4. кредиторът се е отказал от вземането си по съдебен ред или го е опростил; увеличението се извършва с размера на опростената сума;

5. преди изтичане на давностния срок са погасени по силата на закон;

6. данъчно задълженото лице е подало молба за заличаване.

(2) Счетоводните приходи, отчетени по повод отписване на задълженията по ал. 1, не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 46, като предлага в ал. 1, т. 5 след думата „срок” да се добави „задълженията”.

Данъчно третиране на приспаднат данъчен кредит за налични активи при регистрация или повторна регистрация по Закона за данък върху добавената стойност

Чл. 47. (1) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със сумата на приспаднатия от данъчно задълженото лице данъчен кредит за наличните активи към датата на регистрацията или повторната регистрация по Закона за данък върху добавената стойност.

(2) Счетоводните приходи, отчетени по повод приспаднатия данъчен кредит по ал. 1, не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 47, като предлага да се създаде алинея 3 със следното съдържание:

„(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат в случаите, когато приспаднатият данък не е включен в стойността на актива.”

Глава десета

ДАНЪЧНИ АМОРТИЗИРУЕМИ АКТИВИ

Комисията подкрепя наименованието на глава десета.

Данъчни амортизируеми активи

Чл. 48. Данъчни амортизируеми активи са:

1. данъчните дълготрайни материални активи;
2. данъчните дълготрайни нематериални активи;
3. инвестиционните имоти с изключение на земята;
4. последващите разходи по чл. 64.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 48.

Репутация

Чл. 49. (1) Репутацията, възникнала в резултат на бизнес комбинация, не е данъчен амортизируем актив.

(2) Загубите от обезценка и при отписване на репутация не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 49.

Данъчни дълготрайни материални активи

Чл. 50. Данъчни дълготрайни материални активи са сумите, които отговарят на изискванията за амортизируеми дълготрайни материални активи съгласно Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия, чиято стойност е равна или превишава по-ниската стойност от:

1. стойностния праг на същественост за дълготрайния материален актив, определен в счетоводната политика на данъчно задълженото лице;

2. петстотин лева.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 50.

Данъчни дълготрайни нематериални активи

Чл. 51. (1) Данъчни дълготрайни нематериални активи са:

1. придобити нефинансови ресурси, които:

а) нямат физическа субстанция;

б) се ползват през период по-дълъг от 12 месеца;

в) имат ограничен полезен живот;

г) са със стойност равна или превишаваща по-ниската стойност от:

аа) стойностния праг на същественост за дълготрайния нематериален актив, определен в счетоводната политика на данъчно задълженото лице;

бб) петстотин лева;

2. начислените суми за маркетингови или аналогични на тях проучвания, бизнес планове и фирмени стратегии;

3. начислените суми в резултат на стопански операции, водещи до увеличаване на икономическата изгода от наети или предоставени за ползване дълготрайни активи; тези суми не формират данъчен дълготраен материален актив.

(2) Счетоводните разходи, отчетени във връзка с придобиването на данъчен дълготраен нематериален актив преди възникването му, не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им и участват при определянето на данъчната амортизируема стойност на актива. Когато в следваща година настъпят обстоятелства, определящи, че данъчно задълженото лице няма да придобие данъчния дълготраен нематериален актив, непризнатите разходи по изречение първо се признават за данъчни цели в годината на настъпване на обстоятелствата, ако са спазени изискванията на този закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 51.

Данъчен амортизационен план

Чл. 52. (1) Данъчно задължените лица, които формират данъчен финансов резултат, изготвят и водят данъчен амортизационен план, в който отразяват всички данъчни амортизируеми активи.

(2) Данъчният амортизационен план е данъчен регистър, в който се отразява информацията, определена съгласно изискванията на тази глава, за процеса на придобиване, последващо водене, амортизиране и отписване на данъчните амортизируеми активи.

(3) Данъчният амортизационен план съдържа най-малко следната информация за всеки данъчен амортизируем актив:

1. наименование;

2. месец на въвеждане в експлоатация;

3. данъчната амортизируема стойност;

4. начислена данъчна амортизация;

5. данъчна стойност;

6. годишна данъчна амортизационна норма;

7. годишна данъчна амортизация;

8. месец на извършване на промени в стойностите на актива и обстоятелствата, налагащи промените;

9. месец на преустановяване и възобновяване на начисляването на данъчни амортизации и обстоятелствата, които го налагат;

10. месец на отписване на актива по чл. 60, ал. 3 за счетоводни цели и обстоятелствата, които го налагат;

11. месец на отписване на актива от данъчния амортизационен план.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 52.

Стойности на данъчните амортизируеми активи

Чл. 53. (1) Данъчната амортизируема стойност е историческата цена на актива, намалена с включените в нея начислени провизии и дарения, свързани с актива. В случаите по чл. 64, ал. 1 и чл. 67 данъчната амортизируема стойност е:

1. сумата на последващите разходи – в случаите по чл. 64, ал. 1;

2. сумата на непризнатите за данъчни цели разходи – в случаите по чл. 67.

(2) Годишната данъчна амортизация е начислената в данъчния амортизационен план амортизация за съответната година съгласно изискванията на тази глава.

(3) Начислената данъчна амортизация е сумата от годишните данъчни амортизации за съответния актив. Начислената данъчна амортизация не може да превишава данъчната амортизируема стойност на актива.

(4) Данъчната стойност е данъчната амортизируема стойност на актива, намалена с начислената данъчна амортизация за него.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 53.

Данъчни и счетоводни амортизации

Чл. 54. (1) При определяне на данъчния финансов резултат се признават годишните данъчни амортизации, определени по реда на тази глава.

(2) Счетоводните разходи за амортизации не се признават за данъчни цели.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 54.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ:**

ПЕТЪР ДИМИТРОВ